

Bjørnstjerne Bjørnson (1832 – 1910)

Bjørnstjerne Bjørnson.
Aftenposten 3. desember 1920

Bjørnstjerne Bjørnson var en av Norges og Europas viktigste forfattere i andre halvdel av 1800-tallet. Hans produksjon er svært omfattende og inkluderer romaner, noveller, teaterstykker og lyrikk. I tillegg til dette var han også journalist, debattant, teatersjef og politisk aktivist.

I Norden var han pionér i en rekke litterære sjangre, blant annet senromantisk prosa som *Synnøve Solbakken*,

historisk drama med *Sigurd Slembe*, borgerlig drama som *En fallit* og den moderne romanen. Han var både venn med og rival av Henrik Ibsen, og han var en av de første nordiske forfatterne som svarte til Georg Brandes' kall for en litteratur fokusert på datidens sosiale problemer.

I Norge var Bjørnson dypt involvert i den litterære og politiske debatten og fikk ord på seg som "nasjonalskald". Det er han som har skrevet teksten til Norges nasjonalsang, "Ja, vi elsker dette landet". Han var også en kjent figur i andre europeiske land, i det minste inntil sin død. Han fikk Nobelprisen i litteratur 1903.

Unge år på Kvikne

Bjørnstjerne Bjørnson var sønn av presten Peder Bjørnson og Inger Elise Bjørnson, født Nordraak. Faren var prest i Kvikne, nå i Tynset i Østerdalen, hvor Bjørnstjerne ble født i 1832. Familien ble på Bjørgan til 1837. Da flyttet den 5 år gamle Bjørnstjerne sammen med foreldrene til Nesset i Romsdalen, der faren hadde blitt utnevnt til sogneprest.

Kilde: Store Norske leksikon